

**Savoir-vivre wobec osób
z niepełnosprawnością**

Niektóre osoby z niepełnosprawnością mówią niewyraźnie.
Jeśli nie rozumiesz, nie krępuj się zapytać.

Osobie niewidomej trzeba precyzyjnie podawać informacje.
Unikaj sformułowań: tutaj, tam. Aby ułatwić orientację,
możesz użyć opisu tarczy zegara.

Wózek, kule czy laska to sfera osobista osoby z niepełnosprawnością. Nie dotykaj ich bez pozwolenia właściciela.

Dla osób poruszających się o kulach stanie jest uciążliwe – pozwól na obsłużenie ich bez kolejki.

Jeśli widzisz osobę niewidomą, nie zaskakuj jej ani nie chwytaj bez uprzedzenia.

Witając się z osobą, która ma amputowaną rękę, śmiało uściśnij jej dłoń drugiej ręki.

Używaj słów i zwrotów, które funkcjonują w codziennych kontaktach. Nie obawiaj się powiedzieć osobie niewidomej „do widzenia” lub „do zobaczenia”.

Zwracaj się bezpośrednio do osoby z niepełnosprawnością, a nie do osoby towarzyszącej.

Wózek to część przestrzeni osobistej osoby z niepełnosprawnością. Nie wieszaj na nim kurtki ani torby.

Nie stój nad głową osoby na wózku – cofnij się dwa kroki albo usiądź.

Projektując budynki, pamiętaj o potrzebach osób z niepełnosprawnością.

Pamiętaj o odsznieżaniu i niezastawianiu podjazdów.

„Koperty” są przeznaczone wyłącznie dla pojazdów osób z niepełnosprawnością – potrzebują one więcej miejsca przy wsiadaniu i wysiadaniu.

Podęjdź do osoby niewidomej i zaproponuj pomoc.
Podaj swoje ramię i idź pół kroku przed nią.

Nie głaszcz i nie rozpraszaj psa przewodnika
– pies pracuje!